

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 727. In quibus casibus Falcidia locum non habeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

res fiduciarius, etiam tota substantia exhausta legatis, quartam falcidiam non subtraxerit; animo eam donandi legatario vel fideicommissario. in hoc enim casu legatarii rogati restituere suas portiones, detrahere possunt falcidiam, non quidem ex sua persona seu ut legatarii; sed ex persona hæredis ex præsumpta voluntate testatoris. cit. l. 1. §. 19. Fachin. L. 5. controv. 7. Lauterb. l.c. idem dicit Muller. ad Stru. tit. th. 3. lit. s. citans Perez. in cod. ad leg. falcid. num. 4. de legatario jam passio falcidiam, si obligetur ad fideicommissa præstanda sicut hæres quod possit detrahere falcidiam, non ex sua persona, sed ex præsumpta voluntate defuncti. Idem quoque est de fideicommissario, cui hæres officio Judicio coactus, & ex se invitus adire hæreditatem, eamque totam restituit is enim, cum receperit omne in se periculum ex hæreditate metendum, repræsentans hæredem fiduciarium, omnia facere potest, qua fiduciarius; adeoque beneficio legis falcidæ uti contra omnes legatarios, quorum legatis gravatus fiduciarius, & ex iis detrahere falcidiam. L. 63. §. 11. ad SC. T. ebell. Lauterb. cit. §. 6. in fine. Muller. cit. th. 3. lit. e. Quod si plures simul hæredes instituti, & omnes simul gravati legatis solvendis, apud omnes manet quarta falcidia, inter omnes dividentur pro rata portionis hæreditariae, in qua instituti. de Lugo. de j. & j. Tom. 2. d. 24. num. 298. Lauterb. in ff. ad leg. falcid. §. 2. cum communi. Si autem ex pluribus unus solus esset gravatus legatis, is ex parte hæreditatis in qua institutus, potest quartam partem illius partis detrahere ex legatis à se solvendis, & sibi retinere. de Lugo. l.c. Si singuli hujusmodi partiarii hæredes gravati legatis, & nominatim unius pars exhausta legatis, poterit is ex legatis sibi incumbentibus detrahere quartam partem partis hæreditatis sibi assignata, ceteris cohæredibus, quorum partes legatis non exhausti, nihil ex iis detrahere valentibus. Lauterb. l.c. quid tamen sit, dum quis institutus in re certa, quæ legato exhaustur, vide Eundem. §. 7.

Quæst. 725. In ordine ad detrahendam falcidiam quænam bona computanda, & quæ nomine æris alieni & sumptuum funeris deducenda videntur.

1. Esp. Ad primum: ea præcisæ quantitas bonorum spectanda, quæ post mortem testatoris retracto ære alieno & expensis funeris adfuit. §. 2. Inst. de leg. falcid. sive dein ante aditam hæreditatem aucta, sive diminuta. Lugo. l.c. n. 198. Lauterb. l.c. §. 15. Secus tamen est, si quid acciperit hæreditati ratione facti precedentes, aut obligatio nis jam à defuncto contractæ. Lauterb. ibidem.

2. Resp. Ad secundum: as alienum hic sumitur in sensu lato, ut comprehendat omne illud, cuius præstandi necessitate defunctus obstrictus fuit tam pecunias quam res alias & actiones ære æstimandas. Lauterb. §. 16. Sic nomine æris alieni venit dos. L. 85. ff. ad L. falcid. Item quæ testator debetratione administrationis tutelæ. L. 95. §. 2. ff. eod. Item ex administratione bonorum uxoris. ibidem. Item quæ defunctus hæredi tempore mortis debebat hæredi. L. 15. §. 3. ff. l. 6. c. eod. Item omnes res alienæ in hæreditate repertæ quasi as alienum sunt deducenda, etiam si testator sit miles. L. 7. c. adl. falcid. ita ferè Muller. ad ff. adl. falcid. th. 4. lit. p. detrahendi sunt quoque servi, quibus testa-

tor libertatem donavit favore libertatis; cum sint pars & loco æris alieni, nec hæredi prosunt. Ad expensas funeris spectat quoque, si vir uxoris funus curaverit, ut hæres sumptus impenderit. L. 6. eod. eò quod favor religionis & sepultura tantus sit, ut impedit sumptus in illam omnibus creditoribus sit præferendus. juxta L. 45. de relig. & sumpt. fun. Secus tamen est de impensis in ædificationem monumenti, nisi species monumenti sit modica; cum ædificatio ista non sit ita necessaria quam procura tio funeris. L. 2. adl. falcid. Lauterb. §. 16. Muller. l.c. lit. y. quem vide de his & similibus computandis in falcidiam agentem pluribus lit. s. Illud hic notandum, quod illud, quod testator præter hæreditatem specialiter legavit hæredi non computetur in falcidiam sed conferatur ad quantitatem omnium bonorum, quorum pars quarta falcidæ nomine ab hærede detrahenda. Reiffenst. b. r. num. 468. juxta L. 91. ff. ad L. falcid.

Quæst. 726. Qualiter legata excedentia dodrantem subjiciantur falcidæ seu dictæ detractioni.

R Esp. Legata (idem est de donatis causa mortis quartæ falcidæ præjudicantibus non tam en de donatis inter vivos, quæ absolute non subiacent illi detractioni; nisi tamen sint donationes inter vivos, quæ alia invalida morte donantis confirmatae & sic jure ultimarum voluntatum subsistentes, ut Lauterb. l.c. §. 10.) & in specie etiam legatum uliusfructus omnium bonorum (quod non minus quam alia legata falcidæ subjecet, ut Gail. L. 2. obs. 143. num. 5.) cum proportione eidem subiacent, in quantum nimur excedunt leges falcidæ seu tres partes bonorum hæreditariorum, ita ut vi dictæ legis pars quarta illorum hæredi integra relinqua. Ut verò ex legatis excedentibus dodrantem detrahatur falcidæ, regulariter nihil refert, cui ea facta sint, sive Principi aut Reip. (neque enim dignitas legatariorum obstat legi falcidæ. L. 1. §. 5. ff. ad L. falcid. & ibi. Brunem. & cum eo Lauterb. §. 8.) aut etiam parentibus, ut Idem juxta L. 28. ff. eod. nisi tamen cohæredibus prælegata. L. 17. ff. eod. vel judicialiter relicta, ut cum Carpz. Lauterb. Qualiter tamen etiam exceptionem recipiant facta ad piæ causas, dicetur. quest. seq. Porro ut sciatur an legata dodrantem excedant, quid quantum hæres detrahere possit, necesse est, ut tam de hæreditatis, quam de legatorum quantitate constet, antequam ad falcidæ detractionem veniat. Fit autem hæc computatio vel privatim inter hæredem & legatarios amica conventione; vel adhibito æstimatore & arbitrio falcidæ rerum legatarum pretiis, non ex affectu aut singulorum utilitate, sed ex veritate rei juxta communem locorum & præsens temporis rationem consideratis juxta L. 42. 62. 63. ff. ad L. falcid. ita ferè Lauterb. l.c. §. 14. ubi etiam in specie, qualiter in æstimatione alimentorum legatorum habenda sit ratio ætatis.

Quæst. 727. In quibus casibus falcidæ locum non habeat.

1. Esp. Beneficium falcidæ non habet locum primum ex persona hæredis, seu illud amittit hæres omittens facere inventarium juxta formam à legibus prescriptam; cum ob præsumptam fraudem & malitiam, quasi hæres omisso inventario, jam tantum ex hæreditate subtraxerit, quantum valat falcidæ, ita cætum sit per leges, nimurum in

Amb.

Auct. de hered. & falcid. §. si vero non fecer. Auct. sed cum testator. c. ad L. falcid. L. fin. §. fin. c. de jure delib. & ibi Gl. V. censuerunt, ut, qui beneficio falcidie uti vult, conficiat inventarium; & ut dicitur: frustra auxilium legis implorat, qui in legem committit. de Lugo. l.c. num. 300. Lauterb. §. 22. Gail. L. 2. ob. 138. num. 1. & 2. Quodnum idem sit dicendum de quarta Trebellianica, valde controvertunt AA. apud Eundem Gail. l.c. anum. 3. in partem negativam inclinantem. Sic itaque in hoc capitulo hæres tenetur legatariis integre solvere legata, etiam si dodrantem & vites hæreditatis excedant. Novell. 1. c. 2. §. 2. L. fin. §. 12. & 14. c. de jur. delib. Lauterb. l. c. quia, ut Idem, hæreditas semper solvendo esse præsumitur, & quidem de Jure Civili præsumptione juris & de jure. Ni si tamen bona defuncti sint nota, aut legatarii ipsi fateantur, plus in iis non fuisse; vel nisi in loco non esset consuetudo faciendi inventarium. Extenditur idipsum, ut etiam falcidia amittatur, etiam si hæres sit Clericus, vel etiam Piscus, dum is tanquam hæres bona capiens, omittit facere inventarium; secus tamen, si ea capiat ex delicto alterius, vel tanquam vacanta. Lauterb. l.c. ut etiam contrarium est, si hæres sit miles. L. fin. §. fin. c. de jur. delib. Item amittit hæres falcidiam, si fraudulenter quid egerit, ut periret legatum. L. 59. ff. ad L. falcid. V. g. subtrahendo aliquid ex rebus hæreditariis, ut Lugo. l. c. vel testamentum dolosè subtrahendo vel celando; aut rem in specie legatam deperditam, vel à testatore citra necessitatem alienatam dicendo. ut Lauterb. cum Carpz. L. 6. resp. 30. num. 3. juxta L. 68 ff. ad L. falcid. Item quando hæres à Judice monitus, intra annum non est executus voluntatem testatoris solvendo legata. de Lugo. l. c. ubi etiam in his tribus casibus hæres adhuc detrahere possit falcidiam antequam legatarii contradicant, aut sententia contra ipsum pronuncietur, quod affirmari asserit à Molin. eo quod hec amissio sit poena, quam ante sententiam non cogitur subire, imò eum posse in conscientia etiam post sententiam non solvere seu detrahere falcidiam, si in nullo eorum culpam admisit. Item si hæres post mortem testatoris (non tamen ante illam) promiserit se legatarii integra legata soluturum. L. ult. c. ad L. falcid. Lauterb. §. 23. Stru. in ff. eodem. th. 6. lit. ζ. Muller. ibidem. Item, si sciens quantitatem hæreditatis, nonnullis solvit legata integra, non potest ab aliis detrahere falcidiam, sed tenetur etiam illis integra solvere. Novel. 1. c. 3. de L. falcid. Lugo. l. c. Stru. & Muller. LL. cit. lit. 1. Id tamen olim non obtinuisse dicentes. Nisi tamen, pro ut ipsum limitat Lauterb. §. 23. cum Surdo. Brunem. Mangil. id fecerit cum protestatione ex speciali amicitia aut ob non nullorum paupertatem id fecerit. Sed neque ab iis, quibus scienter aut etiam ob quandam supianam juris negligientiam vel vincibilem ignorantiam legata integra solvit potest ea repeteret. Muller. l. c. lit. 3. per cit. Novel. 1. c. 3. Secus, si factum ex pura ignorantia facti, quā ignoravit vires hæreditatis. v. g. apparentibus novis debitis defuncti, ut de Lugo. num. 299. aut etiam ex errore calculi interveniente id contigerit; tunc enim conditione indebiti falcidia repeti potest. Lauterb. cit. §. 23. juxta L. 5. §. 15. ff. de donat. inter viros & uxoris.

2. Secundò locum non habet ex persona testatoris dum hic gnarus sui patrimonii expressè prohibetur. R. P. Lew. Jur. Can. Lib. III.

buit detrahi ex legatis à se factis falcidiis, quæ quidem prohibito jure veteri impedit non poterat, quo minus ea non obstante lex falcidia locum haberet, & vi illius adhuc legatis dicta quarta pars detrahi posset, ut constat per L. 15. §. fin. & L. 17. ff. L. 11. c. ad L. falcid. jure tamen novo ea prohibito per constitutionem novam Justiniani, que exstat in Novell. 1. c. 2. §. 2. effectum suum habet, & vi illius detractione falcidias fieri nequit. ut & locorum multorum statutis prohibita detractionem illam testatur Lauterb. l.c. §. 19. inhærente tamen adhuc juri veteri Jus Bavaria expressè statuens, non obstante Jure Cesareo novo, testatorem prohibere non posse detrahi falcidiis, testatur Reiffenst. b. t. num. 472. An autem necessariò requiratur prohibito expressa, ita ut non sufficiat tacita, aut etiam facta per verba æquipollentia (qualia v. g. sunt: volo legata integrè solvi) non convenit inter AA. affirmant idipsum tanquam Jure Civili verius plures apud Carpz. L. 6. resp. 30. num. 14. eo quod Justinianus expressam prohibitionem requirat. E contra negant Bachov. vol. 2. d. 14. tb. 5. lit. B. Christin. vol. 5. decis. 204. Berlich. p. 3. concl. 1. num. 72. Boët. decis. 44. num. 33. Gudelin. de jur. novo. L. 8. c. 11. Clari. L. 3. sent. §. testamentum. q. 62. num. 2. & alii apud Lauterb. cit. §. 19. eo quod taciti & expressi eadem in jure vis sit & efficacia juxta L. 32. ff. de LL. satisque expressè prohibere videatur, qui id facit per verba æquipollentia; ratioque, ob quam expressa prohibito excludat falcidiam, nimurum ut voluntas testatoris integrè & sanctè obseretur, & ne dicta verba æquipollentia in testamento, in quo nullum verbum otiosum esse debet, sint otiosa, æquè locum habeat in tacitis & æquipollentibus. Et hanc sententiam posteriorem videri communem, ac proinde ab ea receptam in foro recessere tutum non esse monet Brunem. ad Auct. sed cum testator. c. ad L. falcid. num. 4. multisque talis tacita prohibitionis tanquam magis receptae species referunt. Menoch. L. 4. presump. 198. Masic. de prob. concl. 1389. Mantic. de conject. ult. volunt. vol. ult. L. 7. tit. 11. num. 6. & 7. Barry. de success. L. 15. tit. 8. num. 9. aliquique citati à Lauterb. l. c. modò tamen voluntas testatoris prohibentis sufficienter in iis appareat, aut ex iis colligi possit. Et quod, si hæres non obstante expressa prohibitione, falcidiam nihilominus deducere vellet, eum tanquam refractarium planè excludi, successione delata substitutus vel cohæredibus aliisve, ait Lauterb. §. 20. juxta Auct. hoc amplius. c. de fideicom. Quemadmodum autem testator falcidiam tollere potest prohibitione sua, ita etiam per legem vel statutum eam prohiberi posse, ait Lauterb. §. 21. in fin. cum Mangil. tr. de imputat. & detrahit. q. 113. num. 1. Pari quoque modo posse testatorem prohibitione sua impedire detractionem Trebellianicæ (cum hæc & falcidia æquiparentur, nisi de una vel altera diversum quid statutum resperiatur) pluribus aliis citatis affirmat Menoch. cors. 272. num. 15. & id in foro obtainere testantur Franzk. exercit. 7. q. 9. & Tabor apud Lauterb. §. 19.

Tertiò ex qualitate legati, puta, quia illud privilegium. Sic primò in testamento militis lex falcidia locum non habet, ita ut hæres ex legatis in eo ab illo factis detrahere nihil valeat, ut id explorati juris esse constat ex L. 12. c. de testam. milit. l. 7. c. & l. 17. ff. ad L. falcid. Lauterb. cit. §. 21. Muller. in ff. ad falcidiam. th. 6. lit. a. Neque hoc privilegium

gium sublatum per *Novell. I.c. fin. §. 2.* ut iidem; cum id intelligendum de persona militis instituta hærede, & non de ea testante. neque tamen etiam extendendum ad testamentum militis veterani, et si is decedat intra annum missionis. *L. 40. ff. ad L. falcid.* idem. *ll. cit.* Neque etiam ad omne testamentum militis, sed tantum ad illud, quod fit ab eo iure militari. *L. 92. ad ff. ad L. falcid.* Lauterb. *I. c.* quin etiam, ut Idem juxta *L. 7.c.eod.* ante solutionem legatorum ad eo factorum potest hæres detrahere, quod illi ab eo tanquam a alienum debetur. Secundo, tametsi jure veteri tam ff. quam cod. in legatis quoque ad pias causas falcidia locum haberet, id tamen jure novo mutatum, quo iustusmodi legata. v. g. relicta Ecclesiis, pauperibus alendis, captiuis redimendis, studiorum gratiâ, ab hærede integrè solvenda. *Novel. 131. c. 12. Auth. similiter. c. ad L. falcid.* Gail. *L. 2. obf. 119. n. 7.* Bardil. *d. delegat. p. i. th. 31.* Christin. *decis. 55. n. 1.* Lauterb. *§. 25.* Muller. *cit. th. 6. lit. A.* & Giphan. Rittershausen. Ludvvel. & alii quidam velint. *cii. Novel.* intelligendam solum de casu, dum hæres in solvendis legatis ad pias causas moram commisit, indistincte tamen obtinere illam communiter sentiunt, & sic in praxi receptam esse testantur Tiraq. *de privil. caus. pie. c. 28.* Riccius. *in collect. decis. 215.* Gudelin. *de jur. noviss. I. c. 13.* Muller. *I. c.* & alii passim. Quod si tamen uni legatum factum ad pias causas, & alii simpliciter, seu non ad causas pias, ita ut etiam legata exhaustant totam hæreditatem, deductio facienda non est de legatis piis, sed solum quarta pars legatorum illorum non priorum peducenda, quod ita declarat Lauterb. *I. c.* Titius habens in bonis 600. florenos legat Cajo ad causam piam. Seio & Mævio singulis quoque 200. ad causas non pias, ita ut tota hæreditas legatis exhausta, hæres à Cajo petens quotam falcidam sibi debita repellitur privilegio causa pie, à reliquis vero duabus deducere potest non quidem totus hæreditatis partem quartam, quæ est 150. sed solum 100. quæ est quarta pars de 400. illis relictis. ac ita hoc privilegium causa pie non aggravat cæterorum legata, ita ut ex illis suppleri debeat, quod deficit quartæ falcidam, sed nocet soli hæredi, ut idem cum Bardilia assentit Muller. *cit. th. 6. lit. E.* Quod si tamen uni legetur duplex legatum, unum ad pias causas. v. g. ad studia prosequenda, alterum simpliciter. v. g. fundus, à legato hoc simpliciter seu non privilegiato solo per *L. 36. §. 2. ff. ad falcid.* detrahi potest tantum, quantum facit utriusque legati simul sumptu pars quarta. v. g. 100. floreni, si utrumque legatum simul valet 400. florenos. Idem, seu ex tali legato defalcabilis solo integrum falcidam detrahendam tradit Muller. *I. c.* citans pro hoc Peregr. Bardil. Bachov. Tiraq. ac dicens esse ferè communem omnium. DD. Limitantur tamen hæc de piis legatis; ita ut, si pia causa fuerit instituta hæres, & alteri factum legatum etiam ad pias causas, locum habeat falcidam, & una contra aliam hoc jure communici possit, & causa pia hæres ex legato pio detraheret quartam falcidam. Item dum ob incertam conditionem sub qua legatum relictum ad piam causam non constat, an illud ad eam sit per venturum, ex eo detrahi posse falcidam assentit Lauterb. *cit. §. 25.* cum ciratis à se. Tiraq. *de privileg. caus. pie. privil. 26.* Menend. *contr. L. 2. c. 33.* & alii apud Stryck. *de cantel. testam. c. 22. memb. 3. §. 2.* Tertiò falcidam in libertate directe legata ob favorem libertatis locum non habet. Arg. *L. 8. §. 9. ff. de inoff. testam.* Lauterb. *§. 26.* Stru. & Muller. *cit.*

tb. 6. lit. v. nisi tamen servus sit legatus unde cum re defalcabili, ut Muller. *I. c.* vel nisi sit servus aie-nus, & quidem ipsius hæredis vel legatarii alteriusve extranei, ut Idem per *L. 36. ff. ad L. falcid.* Quartò idem dicendum de legato supplemento legitima liberi vel parentibus debitæ. Lauterb. *I. c.* Juxta *L. 36. ff. cod.* Quintò idem est de legato creditori debito. *L. 1. §. 10. ff. ad L. falcid.* nisi plus sit in legato quam debito; cum tunc ratione superflui intret talis idia. *ibidem.* Lauterb. *§. 27.* idem dicens de dote à marito relegata uxori per *L. 57. §. 81. ff. ad L. falcid.* Denique cellat falcidia in legatis rebus planis indivisibilibus, ut sunt equis, iter, actus, via, quamvis earum æstimatio facienda, & ex ea detrahenda falcidia. Muller. *I. c.* per *L. 1. §. 9. junctus. L. 7. §. 6. 80. ff. ad L. falcid.*

Quæst. 728. Quibus remediis hæres quartam falcidam consequi posse.

1. R Esp. Primum: dum hæres dictam quartam, quæ quod ad dominium regulariter ipso iure apud illum manet juxta. *L. 14. §. 73. §. fin. ff. §. 12. c. ad L. falcid.*) eam quoque possidet, possidendo nimurum rem legatam, datur ei jus detractam quartam falcidam retinendi, opposita legatarie legatum totum exposcenti exceptione dolii. per *L. 15. §. 16. ff. ad L. falcid.* Lauterb. *§. 18.*

2. Resp. Secundum: si res hæreditarias non possidet, sed ex tempore mortis legantis aliquo modo ad legatarium devenierunt, convenient hæredi earum vindicatio, per *L. 36. ff. §. 1. 10. §. fin. c. ad L. falcid.* quippe quarum dominium, ut dictum, apud eundem manet. & si per errorem facti solverit legata integra, condicione indebiti. *L. 9. c. cod. §. 1. 39. ff. de condic. indeb. &*, si legatarius hæredi stipulanti proinstit restitucionem, & desuper cautionem præstít (intellige fidejussionem, vel si fidejussiones habere non potuit, juratoriam, ut tenetur) quod ultra dodrantem fuerit solutum, competit actio ex stipulatu, per *L. 1. §. tot. tit. ff. si cui plus, quam per L. falcid. licuerit, legat.* vide Lauterb. *I. c.* Si denique legatarius propria autoritate legatum occupavit, competit hæredi interdictum quod legatorum ad restituendum legatum, & ut hæres falcidam sibi servet. Arg. *L. 1. §. 2. ff. quod legator.* Carpz. *p. 3. c. 1. def. 37.* Lauterb. *§. 18.*

Quæst. 729. Portio Canonica Episcopalis quid, an & quanta, & à quibus legatis detrahenda.

1. R Esp. Ad primum: portio Canonica sic dicta, quia Jure Canonico inducta, alia Parochialis, de qua infra, alia Episcopalis (quæ qualiter ab illa distinguitur, videri potest apud Azor. *p. 2. l. 6. c. 12. q. 1.*) est autem ea pars, quæ Episcopo (idem est de aliis Prælatis in certum territorium & populum pleno iure subjectum jurisdictionem quasi Episcopalem obtinentibus. Wiestn. *b. t. n. 258.* ex obventionibus bonorum tam mobilium quam immobilium Ecclesiis inferioribus, Monasteriis, hospitibus & aliis locis sacris & religiosis intra Diœcesin sitis per ultimam voluntatem à defunctis relictorum debetur. Molin. *de 7. §. 7. tr. 2. d. 215. n. 1.* Pirh. *b. t. n. 95.* Wiestn. *n. 257.* nimurum ob superioritatem, spiritualem jurisdictionem quam obtinet in omnia illa loca, onusque Pastorale, quod tanquam Diœcessios totius supremus Pastor exercendo, omnia ad utrumque forum contentiosum & pœnitentiale spe-